

Reptielen

1-reptielen

Reptielen hebben een taaie, met schubben bedekte huid. Ze omvatten onder andere de krokodillen, schildpadden, slangen en hagedissen.

De meeste reptielen leggen eieren, maar bij vrij veel slangen en hagedissen komen de eieren al in het moederdier uit. Anders dan bij amfibieën moeten de eieren van reptielen op het droge gelegd worden en zijn de jongen als ze uitkomen al volledig ontwikkeld

e krokodilachtigen of pantserreptielen (Crocodilia) zijn sterk op het water aangepaste reptielen die voorkomen in tropische en subtropische gebieden.

Krokodilachtigen zijn bij het grote publiek bekend vanwege de extreme afmetingen, de unieke kenmerken en de bijzondere levenswijze. Ze kunnen 2 tot 7 meter lang worden en een gewicht bereiken van meer dan 1000 kilo. Omdat krokodilachtigen sterk op het water zijn aangepast hebben ze enkele bijzondere kenmerken, zowel uiterlijke als inwendig. Voorbeelden zijn de zware bepantsering van schubben met onderliggende beenplaatjes en het extreem ontwikkelde spijsverteringsstelsel. Krokodilachtigen zijn vleeseters die een breed scala aan prooien eten, maar voornamelijk leven van vis.

e brilkaaiman dankt zijn naam aan de richel tussen de ogen.
Overdag is hij passief, 's nachts gaat hij op jacht. De mannetjes hebben een territorium. Het vrouwtje legt 14 tot 40 eieren in een hoop rottende planten op de oever of op drijvende vegetatie. Vaak leggen meerdere vrouwtjes de eieren in een gemeenschappelijk nest dat ze ook samen bewaken. Doordat de brilkaaiman zich ook thuis voelt in kunstmatig aangelegde wateren zoals stuwmeren is het aantal op sommige plaatsen toegenomen.

Mississippi-alligator

e Mississippi-alligator is een grote, donkere krokodil-achtige met een brede, stompe snuit. Het is een echte moerasbewoner en graaft in tijden van droogte zijn eigen poel. De Mississippi-alligator legt 25 tot 60 eieren in een enorm nest van planten en modder. Als ze haar jongen hoort roepen, graaft de moeder het nest weer open. Ze bewaakt haar jongen soms nog enkele jaren lang. Vanwege de jacht om zijn huid dreigde deze soort rond 1950 uit te sterven. Zijn bescherming kwam net op tijd en is succesvol geweest: de soort is buiten gevaar.

e zwarte kaaiman is de grootste van de alligators en kaaimannen en de grootste krokodil van Zuid-Amerika. Deze soort is door bejaging om zijn huid erg zeldzaam geworden. Waarschijnlijk waren er een eeuw geleden nog honderd keer zoveel als nu. De zwarte kaaiman jaagt vooral 's nachts, ook op het land.

beschermen zich tegen hun vijanden door Padden middel van een vergif dat in 2 klieren achter de ogen zit: de oorspeekselklieren. Het gif kan

verschillende stoffen bezitten. Ze kunnen een trage hartslag, een verhoogde bloeddruk, misselijkheid en zwellingen veroorzaken. Eeuwen gelden gebruikten de Chinezen paddengif om tandvleesbloedingen en kiespijn te genezen.

Amerika. Het is een zwart dier met enkele fel roodoranje strepen dwars over zijn lichaam. Vanwege
zijn gifklieren wordt hij door andere dieren met rust
gelaten. Het is één van de giftigste dieren. Deze pad leeft voornamelijk in
bomen en op de grond en vangt kleine insecten. Hij is vooral bekend
door het gebruik dat de Zuid-Amerikaanse indianen van hem maken. Zij
gebruiken het gif op hun pijlpunten. De indianen verzamelen het gif door
de kikker op een stok te steken en boven een vuur te houden. Door de
hitte druppelt het gif uit de klieren naar buiten. Het is het krachtigste
dierlijke gif dat bekend is.

Schorpioenen grootte verschillen, zon hebben een lengte van

kunnen erg sterk in grootte verschillen, ze

kleinere soorten zijn meestal de gevaarlijkste en het meest dodelijk.

Schorpioenen leven vooral 's nachts en kruipen overdag weg. Ze komen soms in huizen en kunnen in schoenen, beddengoed, kasten en meubels opduiken. Zo hebben ze een gemakkelijk doel. Vaak maken ze eerst nog een waarschuwend geluid, met de bek, de poten of met hun staart. De aanval maken ze met hun staart waarin een angel zit die verbonden is met twee grote gifklieren. Het gif is soms krachtiger dan dat van de meeste dodelijke slangen. Vergiftigingsverschijnselen zijn: overgeven, zweten, rillen en moeilijkheden met praten. Later komt er schuim op neus en lippen, nog later stuiptrekkingen. Daarna kan de dood er op volgen.

Schorpioenen leven vooral in droge woestijngebieden. In de Alpen leeft er ook een soort. In de Verenigde Staten komen meer schorpioenensteken voor dan slangenbeten. Er zijn 2 dodelijke soorten die in 20 jaar tijd 64 doden veroorzaakten.

moet ook de slang genoemd Natuurlijk worden. Het zien van een slang roept onmiddellijk de reactie op: doden of wegrennen. Je moet

niet eerst proberen vast te stellen welke slang het is en of hij groot of klein is. Het is onmogelijk te zeggen welke slang de meest gevaarlijke is. Het hangt o.a. af of de slang vaak voorkomt, agressief of schuw is, in de menselijke omgeving voorkomt. Ook is er verschil in giftigheid en in de hoeveelheid ingespoten gif. Je kunt een giftige slang niet onderscheiden van een niet-giftige. Dat komt doordat sommige soorten onschadelijke slangen het uiterlijk van een schadelijk soort aannemen om vijanden af te schrikken. Daarom nemen mensen meestal geen risico en doden daardoor veel onschadelijke slangen.

Met de behandeling van slangenbeten moet voorzichtig omgegaan worden. Elk tegengif werkt alleen maar op bepaalde giften. Er moet voorzichtig mee omgesprongen worden. De patiënt moet rustig blijven en zo snel mogelijk naar een ziekenhuis gaan. Als het kan, de slang meenemen zodat hij geïdentificeerd kan worden.

Een

soort dat jaarlijks zeer veel slachtoffers opeist is de Cobra. Wanneer hij zich opwindt is hij te herkennen aan vinnen achter de kop. Het is één van de meest gevaarlijke soorten. Ze doden in Indië ongeveer

10.000 mensen per jaar.

vinnen achter de kop. Het is één van de meest gevaarlijke soorten. Ze doden in Indië ongeveer 10.000 mensen per jaar.

